

107. Voormalig AZL gebouw, Akerstraat 27/27A

bouwjaar 1971
architect Laurens Bisscheroux
AGS Architecten
stijl Modernisme

Na de verhuizing van het ziekenhuis naar Welten en de sloop van de verouderde panden tussen 1960 en 1970 vereiste de hoek Putgraaf en Akerstraat een nieuwe stedenbouwkundige aanpassing.

In het voormalige kantoorgebouw voor het Algemeen Ziekenfonds voor de Mijnstreek was de staalconstructie dominant en kregen de gevelramen een opvallende kunststof zonwering, 'toeters'. Het gewaagde ontwerp kreeg vele positieve reacties, maar bleek niet erg functioneel, waardoor in 1985 de gevel is vervangen op basis van een ontwerp van AGS Architecten.

De staalconstructie is aan de achterzijde nog zichtbaar. De techniek was hier door Bisscheroux voorzien in de primaire kleuren rood, geel en blauw.

108. Voormalig Sint-Josephziekenhuis, Rector Driessenweg 8

bouwjaar 1953-1955
architect Frits Peutz
stijl Modernisme

In het najaar van 1903 ging de eerste schop in de grond voor de bouw van het ziekenhuis aan de Putgraaf, op de plaats van de huidige City flat, naar een ontwerp van de Heerlense architect Wijsbek. De bouw vond plaats in de tuin van het 'Mariabad', een inrichting waar vrouwen met een verzwakt zenuwstelsel waterkuren volgden volgens de Kneipp-methode.

In 1908 wordt besloten tot uitbreiding van het inmiddels St. Joseph-Hospitaal geheten ziekenhuis naar een ontwerp van architect Seelen. In 1912 wordt het ziekenhuis opnieuw uitgebreid; voortaan had men de beschikking over 280 bedden. Na diverse uitbreidingen in de jaren daarna beschikte het ziekenhuis in 1919 een capaciteit van 380 bedden. In de volgende 30 jaar groeit het aantal bedden verder door tot 550.

In mei 1949 wordt het besluit genomen tot een grote verbouwing/nieuwbouw naar een ontwerp van Ir. F.P. J. Peutz, waar dit nieuwe beddenhuis deel uit maakt en ook het verpleegstershuis aan de Groene Boord. Het beddenaantal stijgt hierdoor met 210 naar bijna 800 bedden.

Wanneer alles gereed is in 1959 is er alom lof voor het gepresteerde. Intern klinkt er echter een ander geluid, de relatie met Peutz is flink bekoeld door allerlei strubbelingen tijdens de bouw. Het ziekenhuis breekt in 1962 met Peutz, die daarna niet meer betrokken wordt bij de nieuwbouw aan de rand van de stad.

109. Voormalige Verpleegstersflat, Groene Boord 21

bouwjaar 1954-1955
architect Frits Peutz
stijl Modernisme

In het begin van de 20e eeuw werd aan de Putgraaf het Sint Jozefziekenhuis gebouwd. De verpleegstersflat vormde de afsluiting van het complex aan de oostzijde van de Putgraaf. Het gebouw was het eerste hoge flatgebouw in Heerlen.

In 1954 en 1955 werkte Peutz aan de ontwerpen voor een flat voor 300 verpleegsters. Het beoogde bouwterrein was smal en hij zocht de oplossing in de hoogte. Het gebouw is opgetrokken deels als skeletbouw en deels van massief gewapend beton dat ter plaatse werd gestort. Het gebouw staat op heipalen. De gemeenschappelijke ruimtes bevonden zich in de onderste twee etages, erboven zeven verdiepingen met slaapvertrekken. Het complex behoort tot een van de belangrijkste gebouwen uit de wederopbouwperiode.

Toen het ziekenhuis in 1968, verhuisde naar de huidige locatie buiten het centrum van Heerlen, werd de verpleegstersflat, belastingkantoor. In 1990 werd het gebouw herbestemd tot studentenwoningen. De beschildering met blauwe vlakken is aangebracht bij een recente renovatie.

Momenteel is in dit pand het Houbenhuis gevestigd gericht op studentenhuysvesting. De naam komt van Wil Houben, de huidige burgemeester van Voerendaal, destijds wethouder volkshuisvesting in Heerlen.

Het gebouw heeft een onderbouw, verdiepingen en dakopbouw. In de onderbouw is het hoogteverschil verwerkt waardoor het aan de voorzijde twee rijen ramen heeft en aan de achterzijde maar een. Kleine ronde ramen markeren de overgang en maken het geheel los van de grond. De lange gevels hebben een roostervormige structuur die mooie schaduwwerking geeft. Het betonnen gebouw staat aan de rand van de stad bij het groene beekdal. Zo beschouwd is er wellicht enige gelijkenis met de woongebouwen van Le Corbusier.

110. Hoekpand Sint Antoniusweg, Oliemolenstraat 28-30

bouwjaar 1919
architect Henri Dassen
stijl Traditionalisme

Het werk van Henri Dassen wordt gekenmerkt door traditionalisme. Dit hoekpand sluit daarbij aan door conventioneel materiaalgebruik met ambachtelijk metselwerk, schuine daken, houten kozijnen en ramen en deuren met roede verdelingen. De gevels zijn uitgevoerd in roodbruine baksteen in Vlaams verband (metselverband waarbij de korte kant en de lange kant van een baksteen elkaar afwisselen).

Expressionistisch zijn de details boven de gevelopeningen. Eerst een uitgemetselde strek waardoor ramen worden geaccentueerd met als het ware een strakke rechte wenkbrauw.

Dan daaronder rollagen van anderhalve steen hoog met aan de onderzijde een tandmotief.

Het pand heeft in de top en op de borstweringen versieringen bestaande uit tableaux die in het metselwerk zijn opgenomen.

In tegenstelling tot het pand ernaast is hier geen verbrokkeling door de afwijkende wit geschilderde sluit- en aanzetstenen. Er is er meer aandacht voor het gevelvlak zelf en maakt het geheel een rationelere indruk. Dassen maakt geen bandvormige horizontale compositie van de vensters maar kiest voor een verticale compositie met vensterassen. Hij heeft een voorliefde voor de toepassing van driedelingen. Kruiskozijnen hebben vaak ongedeelde onderramen en zes- of negenruits bovenramen. De gevels worden beëindigd in een rechte houten bakgoot die aan

de onderzijde van ondiepe cassettes is voorzien. Het schilddak is gedekt met rode Tuiles-du-Nordpannen.

Kenmerkend zijn de nostalgische halve maantjes die de ligging ondersteunen.

111. Woonhuis met Mariabeeld, Sint Antoniusweg 5

bouwjaar 1948-1949
architect Frits Peutz
stijl Traditionalisme

Peutz werkte tussen 1948 en 1962 aan uitbreidingsplannen voor het Sint Josephziekenhuis aan de Putgraaf. In die periode kwam het beddenhuis aan de Rector Driessenweg en het verpleegstershuis aan het Groene Boord tot stand. In het verlengde van deze opdracht realiseerde hij ook een aantal particuliere woonhuizen.

Dit woonhuis is gebouwd voor Dokter Crobach op een rechthoekige kavel tegen de dalwand van de Caumerbeek met uitzicht op de Oliemolen. Dr. L.J.H.H. Crobach was van 1 juni 1919 tot 1 januari 1950 geneesheer directeur van het Sint Josephziekenhuis.

Het pand is een traditioneel langgerekt woonhuis met drie stevige schoorstenen. Het eenvoudige symmetrisch zadeldak met twee dakschilden en grijze pannen ligt opgesloten tussen twee boven het dak uitschietende traditionele kopgevels.

Op de voorgevel van dit woonhuis bevindt zich, naast de entree, een opmerkelijk vrijstaand beeld van Maria met het kindje Jezus. Dergelijke Mariabeelden functioneren als een permanente huiszegen en stammen uit een eeuwenoude Limburgse traditie.

Bij de gevelindeling van Peutz is altijd wel iets te vertellen over de (vreemde) plaatsing van de ramen. Er zijn drie gelijke ramen op de eerste verdieping en een driedeling met verschillen ramen op de begane grond. Interessant is, dat het Mariabeeld zich bevindt in of nabij de centrale as. De plaats van de voordeur daarentegen is gesitueerd, buiten de centrale as, op basis van de gulden snede.

112. Villa, Oliemolenstraat 40

bouwjaar 1929
architect W.F. Mulckhuijse
stijl Traditionalisme met invloeden van de Amsterdamse School

In het algemene uitbreidingsplan Heerlen uit 1928, van stedenbouwkundige Jos Klijnen, werd het Aambos op de helling van Caumerbeek vergroot. Oude Heerlenaren spreken nog steeds over het oude en het nieuwe 'Aombusj'.

De Oliemolenstraat is een sterk omhoog lopende weg en de scheiding tussen de twee bosgebieden. Het hellingspercentage van deze straat is 12% en is te vergelijken met dat van enkele bekende wegen in de Limburgse heuvels (evenals de toegang tot het 'Maankwartier').

Deze Limburgse steilte is af te lezen in het verloop van de muurtjes om de voortuin van deze villa. Toonaangevend is de geprononceerde 'schreef' van uitkragende luifellateien die de schuine daklijnen beëindigd. Alle overstekken hebben relatief dun timmerwerk en geven aan de architectuur een fijnzinnige finishing touch. Vooral in vergelijking met de brede boeiboorden uit de jaren 70. Deze villa toont veel overeenkomsten met het naastgelegen woonhuis nr. 44 van Mulckhuijse zelf.

De topgevel aan de Oliemolenstraat heeft een symmetrieas, hierin liggen het langwerpige zolderraampje en de twee grote gevierendeelde wit geschilderde ramen op de eerste verdieping en de begane grond.

De scheiding van de tuin met de openbare weg is uitgevoerd met gemetselde 'balusters' overeenkomstig nr. 44. Deze dubbele kolommetjes zijn versierd met gele baksteen en afgedekt met een natuurstenen dekplaat met afgeronde bovenkant. Boven een gemetselde voetmuur is een houten hekwerk van twee liggers aangebracht met op regelmatige afstand een stijltje. Deze indeling sluit aan bij de vierdeling van de grote kozijnen en laat de harmonie zien van het hoofdgebouw en de inrichting van de omgeving.

113. Villa Mulckhuijse, Oliemolenstraat 44

bouwjaar 1929
architect W.F. Mulckhuijse
stijl Traditionalisme

Mulckhuijse was chef van de bouw- en mijnschadeafdeling van de N.V. Nederlandse Steenkolenmijnen 'Willem-Sophia' in Spekholzerheide en heeft als nevenactiviteit in Heerlen verschillende woonhuizen ontworpen. Deze villa toont veel overeenkomsten met het naastgelegen woonhuis nr. 40. Het hoge puntige dak, de karakteristieke tuinafscheiding en de keuze van geelbruine baksteen dragen daar wellicht het meeste aan bij.

Er verzezen in het interbellum te midden van het uitgebreide Aambos enkele mooie landhuizen. Kenmerkend is de traditionalistische bouwstijl met hoge schuine daken, asymmetrische massaverdeling, grote erkers en hoge slanke schoorstenen waarin enkele moderne trends al zichtbaar zijn. Deze vormentaal is bekend door bijvoorbeeld het werk van architect Alphons Boosten. Maar hier lijken deze elementen, in onderlinge samenhang vooral de bijzondere ligging op de rand van de Caumerbeek te willen accentueren. De sterke helling speelt daarbij een grote rol.

De linker zijgevel wordt beëindigd met het geprononceerde relatief dunne gootoverstek, die in de terugliggende linker helft van de gevel hoger ligt dan in de rechter helft. De voordeur is groen maar heeft aan de bovenzijde een rood geschilderd vlak. Hierin zijn, op bijna mondriaan-achtige wijze, een driehoekig raampje met radiale roedeverdeling en een recht ongedeeld raampje uitgespaard. Een soortgelijk motief is ook toegepast bij de dubbele deuren die toegang geven tot de inpandige garage.

De gevels zijn uitgevoerd in geelbruine baksteen boven een plint in mangaansteen, beide in Vlaams verband gemetseld. Aan de rechterzijde wordt de stoep begeleid door middel van een bijpassende steense muur, die trapsgewijs hoger wordt en de hoogteverschillen ondersteunt.

114. Broederschool Molenberg, Kerkraderweg 7

bouwjaar 1921
architect Frits Peutz
stijl Traditionalisme met invloeden van het expressionisme

De naam Broederschool is gegeven omdat het onderwijs werd verzorgd door de Maastrichtse Congregatie van de Broeders van de Beyaert. Het gebouw is opgetrokken op nagenoeg rechthoekig grondplan en bestaat uit twee in elkaar geschoven bouwmassa's, te weten een rechthoekige bouwmassa in twee bouwlagen met zadeldak, met daar tot aan de nok ingeschoven een rechthoekige bouwmassa in één bouwlaag met een zadeldak dat proportioneel te groot is voor de bijbehorende bouwmassa.

De lage bouwmassa steekt aan de rechterzijde uit buiten de andere bouwmassa. De gevels zijn uitgevoerd in donker roodbruine baksteen in kruisverband. De dakvlakken zijn gedekt met gesmoorde Tuiles-du-Nordpannen.

Intern zijn van belang het trappenhuis met de granieten trap en dito trappalen, waar tussen houten leuning en op smeedijzeren hekken, de betegelde lambris in traphal, overloop en gangen, een granieten console met een Mariabeeld in de traphal, de betegelde gangen en overlopen en de granito uitstortgootstenen.

Het schoolplein is van de openbare weg gescheiden middels een gemetselde muur met aan weerszijden van de toegang breder uitgemetselde kolommen, bekroond met een natuurstenen bol. Het gebouw heeft ook nu nog steeds de bestemming "onderwijs". Momenteel is er de basisschool "de Broederschool" in gevestigd.

115. Woonhuis, Molenberglaan 134

bouwjaar 1930
architect Van der Rijn
stijl Traditionalisme

De woning is opgetrokken op een rechthoekig grondplan in twee bouwlagen met kap. De gevels zijn uitgevoerd in gemêleerd geel- en roodbruine baksteen in kruisverband. De met een rollaag afgesloten plint is uitgevoerd in bruinrode baksteen in gelijk verband. De dakvlakken van het zadeldak zijn gedekt met gesmoorde Tuiles-du-Nordpannen.

Aan weerszijden van de entree bevindt zich tegen de gevel een gemetselde bloembak. Het rechter deel loopt in een ronde vorm door naar rechts. De linker zijgevel is vrijwel blind uitgevoerd met aan de rechter zijde op beide niveaus een vensteropening met een ongedeelde (bg.) respectievelijk zesruits (1e) raam. De gevel wordt beëindigd met het aan de onderzijde betimmerde gootoverstek. In het dakvlak is een dakvenster geplaatst.

De rechter zijgevel bestaat uit een enigszins vooruitgeschoven topgevel aan de rechter zijde een een recht geveldeel links. In het linker geveldeel bevinden zich op de begane grond drie smalle vensteropeningen met in de buitenste een ongedeelde raam met glas-in-loodvulling en in de middelste een ongedeelde onder- en bovenraam met eveneens een glas-in-loodvulling. Onder de ramen is een gemetselde bloembak gesitueerd.

Tegen de rechter hoek staat een garage met plat dak aangebouwd. In de naar de straat gerichte gevel bevindt zich een rechte doorgang, gesloten met dubbele houten deuren.

116. Woonhuis, Molenberglaan 110

bouwjaar 1934
architect Onbekend
stijl Traditionalisme

De woning is opgetrokken op een rechthoekig grondplan in drie bouwlagen waarvan anderhalve in de kap. De gevels zijn uitgevoerd in licht roodbruine baksteen in klezorenverband met elke vierde metselgang in koppenverband. Boven de onderdorpel van de vensteropeningen op de begane grond zijn de gevels gepleisterd. De met een rollaag afgesloten plint is uitgevoerd in donker roodbruine baksteen in gelijk verband. De dakvlakken van het zadeldak zijn gedekt met rode Tuiles-du-Nordpannen.

De achter zijgevel bezit aan de linker zijde een grote gevelopening met een pui met centraal dubbele deuren met een ongedeelde glaspaneel en een halfhoog ongedeelde raam aan weerszijden.

De rechter(top)gevel is spiegel-symmetrisch over de as. In de gevel bevindt zich aan beide zijden een vensteropening met een vierlicht met in de buitenste velden een drieruits draairaam en in de middelste velden een ongedeeld vast raam.

Tegen de voorgevel bevindt zich een éénlaags uitbouw onder een plat dak. Aan de rechterzijde hiervan bevindt zich in de gevel hiervan op kelderniveau een met een segmentboog gesloten doorgang naar de garage.

117. Voormalige Theresiaschool, Kerkraderweg 76

bouwjaar 1931
architect Frits Peutz
Ton Vandenbergh
stijl Modernisme

Als gevolg van scholenfusies zijn de afzonderlijke jongens- en meisjesscholen verdwenen en moest dit gebouw een nieuwe bestemming krijgen. In 1990 verbouwde Ton Vandenbergh deze school tot Groene Kruisgebouw. De meisjesschool bestond uit twee bouwlagen en had op iedere laag drie klaslokalen van ongeveer 50 m². Ieder klaslokaal beschikt over een groot stalen raamkozijn. Ronde vlakken met veel glas geven het trappenhuis een vloed van licht. Opvallend is het overstekend platte dak. Boven het dak zien we een ronde oprijzende lantaarn.

Dit principe heeft Peutz op meer plaatsen toegepast, onder andere bij het Glaspaleis en bij het Retraitehuis. Interessant in het ontwerp is het spel van horizontale en verticale lijnen dat we kunnen herkennen bij borstweringen, kozijnindeling, de boeiboorden van lagere elementen (speelplaats en lerarenkamer), de schoorsteen en de vlaggenmast.

Later was is het centraal bureau RIMO van Meander Thuiszorg voor opvang, zorg en activering op deze locatie gevestigd. Bureau Ton Vandenbergh Architecten vergrootte in 1990 het gebouw met circa 500 m² kantoorruimte, sloopte de overdekte speelplaats en restaureerde het oude monumentale pand.

Aan de pleinzijde heeft deze uitbreiding een grote geheel glazen gevel gekregen, terwijl aan de andere kant in de woonstraat kleinere raamopeningen in een bakstenen gevel zijn toegepast. Door het programma van drie bouwlagen gedeeltelijk onder het maaiveld te realiseren is een goede aansluiting met het oude gebouw tot stand gekomen. De architectuur van het nieuwe geheel blijft geïnspireerd op de architectuur van Peutz.

118. Voormalig Zusterhuis Sint Clara, Gerard Bruningstraat 6

bouwjaar 1923
architect Frits Peutz.
stijl Expressionisme

Omstreeks 1921 kreeg de jonge Peutz opdracht van de Gemeente Heerlen om een plan te maken voor de uitbreiding van de nieuwe wijk Molenberg. Het ging daarbij vooral om de invulling van het gebied tussen de, door Jan Stuyt in 1919 ontworpen, Mijnwerkerskolonie (404 woningen met 18 winkels) en het Molenbergpark waarvan zoveel panden op de rijksmonumentenlijst zijn terecht gekomen.

Belangrijke elementen waren o.a. de kerk (ontwerp van Peutz is niet uitgevoerd), de jongensschool, het broederhuis en de meisjesschool. De openbare aanbesteding voor het bouwen van de gecombineerde R.K. Bewaar-en huishoudschool en het zusterhuis vond plaats in juli 1923.

Van deze oorspronkelijke combinatie is alleen het zusterhuis Sint Clara bewaard gebleven. Het ligt rechts naast het koor van de kerk. Het heeft een bijna vierkante plattegrond opgebouwd uit vele kleinere bouwmassa's, hoge topgevels onder een hoek van ongeveer 45 graden, sprekende schoorstenen en ambachtelijk metselwerk. De reeksen ramen op de eerste verdieping strookten met de dakkapellen op het dak van de gesloopte schoolvleugel.

Opmerkelijk is de entreepartij met de 'ingeschoven' topgevel, de opengebogen portiek, een zogenaamd 'vierlicht' op vijf houten klossen en een ronde deuropening. De naar voren geplaatste schuine gevel loopt trapsgewijs diep naar beneden door als een verfraaide steunbeer. Er zijn hardstenen versieringen met aanzetstenen, horizontale dekplaten en bollen aangebracht.

De topgevel markeert met wit pleisterwerk de plaats waartegen de gesloopte huishoudschool was gebouwd. Dit bouwwerk is karakteristiek voor de sfeer van het oorspronkelijke complex.

De gesloopte R.K. Bewaar-en huishoudschool had bijvoorbeeld zo'n zelfde entreepartij.

Momenteel is Domushuis van het Leger des Heils in het voormalig zusterhuis gevestigd.

119. Woonhuizen, Molenberglaan 46-48-50

bouwjaar 1918
architect Jan Stuyt
stijl Traditionalisme

Hier is gekozen voor drie aan elkaar gebouwde woningen onder een groot tentdak. Opvallend is de symmetrie van het grote dak waarbij de middelste woning twee dakkapellen heeft die ieder deel uitmaken van een dubbele dakuitbouw. Het rechterhuis is helemaal geschilderd waardoor de bakstenen rollagen boven de ramen niet meer zichtbaar zijn.

Stuyt heeft hier niet vastgehouden aan de symmetrie en de middelste erker niet weggelaten, wel heeft alleen het huis in het midden een ovaal raampje gekregen. De boogvormige luifels zijn frappant.

120. Woonhuis, Molenberglaan 27

bouwjaar 1927-1928
architect P. van den Eijnden
stijl Traditionalisme met invloeden van de Amsterdamse School

De woning is opgetrokken op een rechthoekig grondplan in drie bouwlagen waarvan twee in de kap. De gevels zijn uitgevoerd in donker roodbruine baksteen in kettingverband. De plint is uitgevoerd in gemêleerd bruinglele en donker bruinrode baksteen in gelijk verband. De dakvlakken van het zadeldak zijn gedekt met gesmoorde VH-pannen.

In de asymmetrische voor(top)gevel bevindt zich aan de linker zijde een met een steens parabolische boog gesloten doorgang naar het portaal voor de entree. Het portaal is voorzien van een afwerking met rode plavuisjes met een zwarte kantstrook.

De lage linker zijgevel is onder het zeer forse en dunne dakoverstek voorzien van een tweelicht aan de linker zijde met ongedeelde onder- en bovenramen, een kleine vensteropening in het midden en een vensteropening aan de rechter zijde met een ongedeelde onder- en bovenraam.

De rechter hoek is uitgebouwd als steunbeer in het verlengde van het vlak van de voorgevel. In het dakvlak staan ter hoogte van het zolderniveau twee dakkapellen met plat dak. Aan de voorzijde bezitten die een tweelicht met ongedeelde ramen. De wangen zijn voorzien van leien.

Aan de linker zijde staat een smalle hoge schoorsteen. Aan weerszijden hiervan staat een dakkapel met aan de voor- respectievelijk de achterzijde bevinden zich een drie- en een tweelicht met ongedeelde ramen.

121. Woonhuis, Molenberglaan 25

bouwjaar ca.1920
architect Jan Gratama en Nico Ramakers
stijl Traditionalisme met invloeden van de Amsterdamse School

De woning is opgetrokken op een T-vormig grondplan in twee bouwlagen, waarvan deels één in de kap. De gevels zijn uitgevoerd boven een plint in donker roodbruine baksteen in gemêleerd geelbruine en roodbruine baksteen in Vlaams verband. De dakvlakken zijn gedekt met rode Tuiles-du-Nordpannen.

De voorgevel bestaat links uit de enigszins vooruitgeschoven kopgevel van het loodrecht op de weg gerichte bouwdeel met een op halve hoogte licht geknikte zadeldak en rechts de langsgewel van de hoofdbouwmassa met het naar de straat gerichte lessenaarsdak.

De lage gevel wordt beëindigd met het aan de onderzijde betimmerde gootoverstek. In het hierboven gelegen dakvlak bevindt zich tussen twee gemetselde schoorstenen over de volle breedte een dakkapel met een plat dak. Hierin in de van een beschieting van horizontale delen afgewerkte voorzijde in het midden een

vensteropening met een tweelicht met zesruits ramen en aan weerszijden aan de uiteinden een vensteropening met een zesruits raam.

Alle raamopeningen zijn met houten buitenluiken afsluitbaar. Vrijstaand aan de rechter zijde bevindt zich een schuurtje met één bouwlaag met zadeldak. In de naar de tuin gerichte gevel bevindt zich een deuropening met een vlakke deur en aan weerszijden een kleine vierkante vensteropening met een tweeruits raam.

122. Woonhuis, Sint Fransiscusweg 73

bouwjaar 1920
architect Jan Stuyt
stijl Traditionalisme

Het woonhuis is opgetrokken op rechthoekig grondplan in twee bouwlagen met kap. Tegen de achterzijde staat over ongeveer de helft van de breedte van de gevel een aanbouw in twee bouwlagen met plat dak en daar tegen een aanbouw in één bouwlaag met plat dak. De gevels zijn uitgevoerd in onder bruinrode baksteen in halfsteens verband.

Het zadeldak is gedekt met rode VH-pannen. Direct achter de uiteinden van de nok staat in de nok een gemetselde schoorsteen.

De voor(top)gevel bestaat uit twee achter elkaar liggende topgevels. De rechts gesitueerde topgevel bezit een driezijdige erker-uitbouw met schuin geplaatste zijgevels, doorlopend tot en met de eerste verdieping, voorzien van een plat dak.

Achter de garage is de hoek van de linker zij- en achtergevel uitgebouwd als een driezijdige erker-uitbouw, die door de dakrand heen steekt. Aan de linkerzijde van de achtergevel is de begane grond uitgebouwd met een serre op rechthoekig grondvlak met afgeschuinde hoeken. De serre vormt de basis voor een balkon op de verdieping. De borstwering boven de vensters op de begane grond is voorzien van een beschieting van horizontaal verwerkte gepotdekselde houten delen. Het balkon wordt begrensd met een houten stijl- en regelhekwerk.

De gevels van de aanbouwen worden beëindigd met een uitkragende betonnen rand, waar boven enige lagen metselwerk afgewerkt met een rand van afwisselend een uitgemetselde strek en een verticaal verwerkte kop.

Het interieur is grotendeels nog in authentieke staat.

123. Woonhuis, Sint Franciscusweg 67

bouwjaar 1910
architect Jos Seelen
stijl Traditionalisme

Sinds 1970 is de praktijk voor fysiotherapie Regtop in dit pand gevestigd. De woning is opgetrokken op rechthoekig grondvlak in twee bouwlagen met kap. De gevels zijn boven een rustica plint uitgevoerd in bruinrode baksteen in halfsteens verband, met daarin opgenomen gepleisterde waterslagen, speklagen ter hoogte van de bovendorpel van de kozijnen, blokjes ter hoogte van het kalf en de zwik. Het zadeldak met T-vormige plattegrond met ongelijke armen is gedekt met rode Tuiles-du-Nordpannen.

Op de begane grond is de hoek met de rechter zijgevel afgeschuind. In het afgeschuinde muurwerk bevindt zich een rechte gevelopening met een kozijn met een ongedeelde onderraam en een negenruits bovenraam. Het muurwerk boven de afschuining is opgevangen door twee zware gepleisterde consoles, die meermalen verjongend in de hoek bijeenkomen.

De achterzijde is voor wat betreft de begane grond in één bouwlaag met plat dak uitgebouwd en voorzien van een moderne invulling. De uitbouw valt buiten de bescherming. Op de verdieping in het linker geveldeel bevindt zich een grote segmentboog-vensteropening met een recht kozijn met een tweelicht met ongedeelde onderramen en tweeruits bovenramen. In het rechter geveldeel, onder het dieper doorlopende dakvlak bevindt zich een kleine rechte vensteropening met een kozijn met een ongedeelde onder- en bovenraam. Beide geveldelen worden beëindigd met het aan de onderzijde betimmerde forse dakoverstek op houten consoles. Aan de linkerkant staat in het dakvlak een gemetselde schoorsteen.

Intern zijn van belang enige stucplafonds met een perklijst en een middenornament, paneeldeuren en het open trappenhuis met de doorlopende trap met de vrije leuning op bewerkte balusters.

124. Woonhuizen, Sint Franciscusweg 47-49

bouwjaar 1920

architect Jan Stuyt

stijl Traditionalisme met invloeden van de Amsterdamse School

De woningen zijn opgetrokken op rechthoekig grondplan in twee bouwlagen met kap en is geheel onderkelderd, hetgeen aan de achterzijde als gevolg van het aflopende terrein zich als extra bouwlaag manifesteert.

De gevels zijn uitgevoerd in donker roodbruine baksteen in kruisverband. De gevels zijn tot net onder de bovendorpel van de vensters op de begane grond uitgevoerd in zichtwerk metselwerk. Hierboven is het gevelmetselwerk gepleisterd. De dakvlakken van het schilddak met aankappingen zijn gedekt met rode Tuiles-du-Nordpannen.

Het rechterdeel van de voorgevel van het linker pand (nummer 47) is uitgebouwd met een erker met schuin geplaatste zijwanden. De erker is afgedekt met een plat dak met een uitkragende gelijkste rand.

Het linkerdeel van de voorgevel van het rechter pand (nummer 49) is uitgebouwd met een erker met schuin geplaatste zijwanden. De erker is afgedekt met een plat dak.

Intern in nummer 49 is van belang de trapopgang met de strak vormgegeven trappaal en de houten leuning op balusters, de dubbele paneeldeuren met glas-in-loodvulling en het deels nog oorspronkelijke hang- en sluitwerk.

Rond 1918 verzezen in dit deel van Heerlen, het Molenbergpark, villa's in chaletstijl voor beambten van de Oranje Nassau mijnen, naar plannen van Jan Stuyt

Deze woningen zijn van monumentale waarde vanwege de architectonische opzet en detaillering die vrij gaaf bewaard is gebleven. Deze panden zijn van belang als voorbeeld van woningbouw voor de middenklasse in deze bouwperiode.

125. Woonhuis, Molenberglaan 26

bouwjaar 1922
architect Rietjens
stijl Traditionalisme

De woning is opgetrokken op een vrijwel rechthoekig grondplan in twee bouwlagen met kap. De gevels zijn tot het niveau net onder de lekdorpels op de eerste verdieping uitgevoerd in donker roodbruine baksteen in kruisverband. De overige gevelvlakken zijn gepleisterd. De plint is bekleed met gekantrechte blokken natuursteen in een willekeurig patroon. De dakvlakken van het loodrecht op de straat gesitueerde zadeldak zijn gedekt met rode Muldenpannen.

Tegen de linker zijgevel staat een kleine aanbouw onder een zadeldakje, met aan de voorzijde twee kleine vensteropeningen. Links hiervan bevindt zich een grote pui met centraal stolpdeuren met een ongedeeld glaspaneel en een tweeruits bovenlicht met elk een negenruits roedeverdeling. Aan weerszijden hiervan een gekoppeld venster met een ongedeeld onderraam en een zesruits bovenraam. Op de verdieping bevindt zich direct onder de dakrand een vensteropening met een ongedeeld raam. Het gevelvlak wordt beëindigd met het aan de onderzijde betimmerde dakoverstek, waaraan de zinken mastgoot is bevestigd. In het dakvlak staat een kleine dakkapel, voorzien van een zadeldakje dat aansluit op de hoofdkap, met een pui met ongedeelde stolpramen. Aan de linker zijde staat in lijn met de achtergevel een gemetselde schoorsteen in het dakvlak.

De achter(top)gevel is voor wat betreft het onderste deel volledig gewijzigd. Op de verdieping bevinden zich drie vensteropeningen met een schuifvenster met een ongedeeld onderraam en een negenruits bovenraam. In de linker vensteropening is een vast raam geplaatst. In de top bevindt zich een klein tweelicht met een raam met twee kleine ruiten aan de bovenzijde. De topgevel wordt beëindigd met het aan de onderzijde betimmerde geringe dakoverstek.

126. Villa's, Molenberglaan 15-17

bouwjaar 1918
architect Jan Gratama en Nico Ramakers
stijl Traditionalisme met invloeden van de Amsterdamse School

Een monumentale villa uit 1918 naar een ontwerp van J. Gratama en N. Ramakers. Het steile dak was oorspronkelijk met riet bedekt. De natuurstenen plint van Kunrader kalksteen dient als bloembak. Op de hoeken een hoekoplossing in de vorm van een soort zijbeuk opgetrokken in natuursteen met een bakstenen rollaag.

De erkers hebben houten beschietingen met versieringen in golfpatroon zowel verticaal als horizontaal langs de bovenranden. Ook de bloembakken hebben een rand met golfpatroon.

De schoorstenen zijn vierkant en zijn overhoeks geplaatst.

De plattegronden van beide woningen zijn gespiegeld, de ingangen liggen aan de zijkant. Op de eerste verdieping decoratief metselwerk in speklaagmotief.

De woningen lijken op die Gratama in 1916 aan de Kralingse Plaslaan liet bouwen. Jan Gratama is een bekende architect van de Amsterdamse School.

127. Woonhuis, Akerstraat 99

bouwjaar 1939
architect Van der Boomen en Van der Berg
stijl Traditionalisme met invloeden vanuit het Interbellum

Het pand is opgetrokken op een rechthoekig grondplan in twee bouwlagen met kap. Een kleine uitbouw bevindt zich aan de rechter zijde. Aan de achterzijde telt het pand als gevolg van de ligging tegen een helling drie bouwlagen met kap. Aan deze zijde is na de bouw het pand in één bouwlaag met plat dak uitgebouwd.

De gevels zijn uitgevoerd in lichtrode baksteen op een plint in mangaansteen in Vlaams verband. De kap is gedekt met rode OVH-pannen. Vrijwel in het uiteinde van de nok aan beide zijden staat een gemetselde schoorsteen, waarvan die aan de voorzijde is voorzien van een smeedijzeren bekroning.

128. Woonhuis (Villa de Stulp), Akerstraat 128

bouwjaar 1928-1929
architect R. Vossen
stijl Traditionalisme met invloeden van de Amsterdamse School

Dit vrijstaande woonhuis ook wel bekend onder de naam Villa De Stulp. De woning is van monumentale waarde vanwege de zeer gaaf bewaard gebleven architectonische opzet en detaillering van ex- en interieur.

De Villa met rieten dak en vooruitspringende erker is uitgevoerd in metselwerk in halfsteens verband. Later is de villa aan de achterkant uitgebreid.

129. Bernardinuscollege, Akerstraat 95

bouwjaar 1912
architect Jos Seelen
Jo Coenen
stijl Traditionalisme met invloeden van de Amsterdamse School

Begin 20e eeuw bestond het onderwijs uit openbare scholen. De bisschop van Roermond wenste katholiek middelbaar onderwijs, maar vond voor de oprichting daarvan geen gehoor bij het kerkbestuur van de Pancratiusparochie. Daarom richtte hij zich tot de Franciscaner orde die reeds aan de Sittarderweg een klooster met kerkgebouw in gebruik hadden genomen.

Er werd een stuk grond gekocht aan de Akerstraat, dat toen nog buiten de bebouwde kom lag.

Er werd een klooster met schoolgebouw gebouwd in 1912 naar een ontwerp van J. Seelen.

Op 15 september 1913 werden de schooldeuren voor het eerst geopend. De leraren waren de paters die in het klooster hun intrek hadden genomen.

School en klooster ademen de Franciscaanse geest uit en zijn verfraaid met glas-in-lood ramen en beeldornamenten die verwijzen naar het leven van St. Franciscus van Assisi, de inspiratiebron voor Wereld-dierendag.

In 1999 werd architect Jo Coenen gevraagd een ontwerp te maken waarbij het Bernardinuscollege en het voormalige kloostercomplex verbouwd zouden worden. Coenen maakte een ontwerp waarbij de 3 elementen van Seelen (1912), Wieters (1931) en Lerou (1930) herkenbaar aanwezig zouden blijven. De oude kloosterkapel werd verbouwd tot een prachtig auditorium; in de gang met kloostercellen kwamen enkele klaslokalen en beneden werden enkele collegezalen gerealiseerd.

130. Woonhuis, Akerstraat 89

bouwjaar 1917
architect Laeven-architecten
stijl Eclecticisme

De woning bestaat uit een rechthoekig grondplan in twee bouwlagen afgedekt met een kap.
De woning is van monumentale waarde vanwege de architectonische opzet en detaillering die gaaf bewaard is gebleven zoals de omlijsting van de ramen, de voordeur en de topgevel.

De voorgevel is uitgevoerd in licht bruinrode baksteen in kruisverband. Hardsteen is toegepast in de lekdorpels en de stoep. Kalksteen is verwerkt in de venster- en deuroplijstingen. De kap met T-vormig grondvlak is gedekt met gesmoorde Muldenpannen.

Centraal boven de deuropening is op het fries een medaillon met festoenen aangebracht.
Op de verdieping bevindt zich een vensteropening, omlijst gelijk aan de overige, met onder ongedeelde stolpramen en een tweelicht bovenraam met elk een vierruits raam.
Het geveldeel wordt afgesloten met een gepleisterd fries, met daarboven een overstek van de gelijkste bakgoot op klossen. In het dakvlak staat een dakkapel met plat dak, met aan de voorzijde een gemoderniseerd ongedeelde raam.

131. Woonhuis, Akerstraat 104

bouwjaar 1918
architect Jan Stuyt
stijl Traditionalisme

Het pand bestaat uit een onregelmatig rechthoekig grondplan in twee bouwlagen met kap. De gevels zijn uitgevoerd in donker bruinrode baksteen in kruisverband. Zandsteen is toegepast in de lekdorpels en de afsluitende lijst van de plint. De kap met T-vormig grondvlak is gedekt met rode Tuiles-du-Nordpannen. In het uiteinde van de nok aan de voorzijde staat een gemetselde schoorsteen.

De begane grond van het rechter geveldeel wordt afgedekt door een één laags aanbouw. Op de verdieping bevindt zich een grote vensteropening, met een kozijn dat middels stijlen en een kalf in zes velden is verdeeld. De onderramen zijn ongedeeld en de bovenramen voorzien in elk raam van een roedeverdeling in de vorm van een op de punt geplaatste ruit.

De achtergevel wordt beëindigd met een middels een uitgemetselde metselgang gesuggereerd fries, waar boven het kleine dakoverstek, waar aan de zinken mastgoot is aangebracht. In het dakvlak staat boven het linker geveldeel een dakkapel, bekroond met een schilddakje, dat aansluit op de hoofdkap, waarin een later toegevoegde deur, die leidt tot een tegen de gevel aangebrachte brandtrap, die buiten de bescherming valt.

Intern is het pand verbouwd, waardoor geen monumentale onderdelen resteren. De voormalige woning, nu een kantoor, is van monumentaal belang vanwege de architectonische opzet en detaillering en als voorbeeld van woningbouw voor de hogere klasse.

132. Brandweerkazerne, Bekkerweg 44

bouwjaar 1963
architect Theo Boosten
stijl Modernisme met invloeden van de Maastrichtse School

Bij de brandweerkazerne is door kunstenaar Frans Timmermans (1921-2005) een toepasselijk kunstwerk geplaatst: 'Haan met vuur'. De haan staat symbool van de waakzaamheid van de brandweer.

De brandweerkazerne is een ontwerp van de bekende Maastrichtse architect Theo Boosten en maakte deel uit van een ensemble van drie gebouwen: brandweerkazerne, politiebureau en mijnschool die een grote architectonische en stedenbouwkundige samenhang vertonen. De Boosten driehoek.

Kenmerkend is het sterke horizontalisme met doorlopende bandvensters en de architectonische gelaagdheid. In het begin van de jaren zestig was deze plek, een weide achter de bloemenwinkel Erven, een van de vijf in het oog springende hoekgebouwen op de vijfsprong 'aan de Linde'.

Deze stedenbouwkundige invulling was ontstaan in het verlengde van het Algemeen Uitbreidingsplan uit 1933 waarin ir. Jos Klijnen (1887-1973, architect en stedenbouwkundig adviseur van Heerlen) voorstelde de

Welterlaan te verbinden met de Ruys de Beerenbroucklaan en links en rechts dure woningen te bouwen, vergelijkbaar met het karakter van de Bongaertsiaan.

Het idee is overgenomen in het 'Uitbreidingsplan in hoofdzaak' van 1958 en kan gelezen worden als een breuk tussen het traditionele gesloten bouwblok (Berlage) en de vrije stedenbouwkundige vorm (Le Corbusier). Het politiebureau is helaas gesloopt.

133. Voormalige HTS, Bekkerveld 30

bouwjaar	1922
architect	Jos Seelen
stijl	Traditionalisme

Het schoolgebouw is opgetrokken op een rechthoekig grondvlak met vooruitgeschoven vleugels en een binnenplaats, in twee bouwlagen met doorlopende kap. De gevels zijn bekleed met onregelmatige blokken Kunrader kalksteen. Devoon zandsteen is toegepast in de plint; hardsteen in de dekljst van de plint, lekdorpels, lateien, panelen, raamstijlen en kalven, traptreden en dekljsten op keermuren. De dakvlakken zijn gedekt met lei. Een zinken piron staat in de uiteinden van de nokken.

Het gebouw werd gebouwd voor de huisvesting van de afdeling mijnbouw van de ambachtsschool gelegen aan het Hesselleplein. Oorspronkelijk zonder de aanbouw (het rechter gedeelte)
De opdrachtgever was de Vereniging Ambachtsschool en Mijschool. In 1940 werd er de HTS in gevestigd. Aan de Dr. Jaegersstraat werd in 1962 een modernere uitbreiding gerealiseerd. De HTS is nu onderdeel van Zuyd Hogeschool en gevestigd om Nieuw Eyckholt.

De voormalige mijschool/HTS aan de Bekkerweg is van monumentaal belang vanwege de architectonische opzet, detaillering en materiaalgebruik, die kenmerkend is voor het oeuvre van architect Jos Seelen. Mede van belang ingevolge de relatie met het mijnbedrijf en de ontwikkeling van de gemeente. Ook van belang vanwege de schaal en situering als beeldbepalend object in de wijk.

Het gebouw kreeg na enkele jaren van leegstand weer een onderwijsfunctie voor basisschool Tarcisius. In het gebouw wordt ook een school voor speciaal onderwijs, de Catharinaschool ondergebracht.

134. Voormalige Nieuwbouw HTS, Doctor Jaegersstraat 40

bouwjaar 1963
architect Jos Seelen
Roger Wolfs en
stijl Modernisme

Het schoolgebouw aan het Bekkerveld was ontworpen door Jos Seelen (stadsarchitect Sebastiaan Hubert Jozef Seelen 1871-1951). Roger Wolfs, die na zijn afstuderen in Delft in 1954 met zijn zoon was gaan werken, ontwierp de forse uitbreiding.

In 1963 speelde in het politieke krachtenveld de verplaatsing van de HTS van Heerlen naar Maastricht. Er was sprake van nieuwbouw in Maastricht. Dit enorme gevaarte leek in deze rivaliteit een stap te zetten. De massieve 'doos' met plat dak doorbreekt de straatwand en kan worden gezien als een schending van de bestaande harmonie. De Doctor Jaegersstraat had veel bakstenen rijenhuizen met schuine daken die paste bij het romantische stratenplan van Jan Stuyt uit 1918. Alleen door het gebruik van natuursteen en het gemetselde tuinmuurtje gaat het gebouw nog een relatie aan met de bestaande omgeving. De drie etages worden gedragen door een herkenbaar skelet. De gevels tonen veel glas in een ijle roedeverdeling. De zijgevel heeft een raampartij die het gebouw over de gehele hoogte in tweeën splitst.

Op deze plaats, in de achtertuin van de HTS aan het Bekkerveld, stond oorspronkelijk de conciërgewoning in de zelfde 'neostijl' als het hoofdgebouw. In de jaren zestig was deze plek het toneel van de jaarlijks ontgroening van studenten. Dit gebouw is karakteristiek voor de schaalvergroting van Heerlen na de oorlog. Betonnen industriële architectuur onderschreef toen de hoogtij van de mijnindustrie. Het streven naar kleinschaligheid en historiserend bouwen, vergroot de kans op sloop van dit soort mastodonten. Daardoor zou echter ook beeldbepalende architectuur van de mijngeschiedenis uit Heerlen verdwijnen.

135. Woninggroep Bekkerveld, Dr. Jaegersstraat 2-28 en Benzenraderweg 73-89

bouwjaar 1949
architect Bouwbureau Oranje-Nassau
stijl Traditionalisme met invloeden van de Delftse School

In 1949 realiseerde het Bouwbureau van N.V. Mij. Oranje-Nassau Mijnen 22 woningen op de hoek van de Dr. Jaegersstraat en de Benzenraderweg, waarvan 20 duplexwoningen. Eerdere tekeningen, zo blijkt uit het archief van Rijckheydt, zijn gemaakt door B. Zoetbrood en E. van Mastrigt.

Deze naoorlogse woninggroep is rationeel van opzet en doet mee met de Delftse School en haar visie op de maatschappij. De Benzenraderweg werd daardoor plaatselijk breder. Men gebruikte aangepaste daken en uitgekraagde baksteendetails zoals die werden toegepast bij boerderijen. Herkenbaar zijn de dakgoten met uitstekende gootklossen, de in het oog springende schoorstenen in het verlengde van de kopgevel evenals de spitse dakkappelletjes.

Ramen hebben vaak getoogde bogen. De houten kozijnen hebben onderverdelingen met glasroeden en luiken. Rond de dubbele ingangen en bij enkele bijzondere vierkante ramen zijn randen gemaakt van Kunradersteen. Bij de ingangen gekapte stenen en rondom de vierkante ramen is de Kunradersteen gezaagd. Het project toont overeenkomsten met een woninggroep, iets verder, langs de Benzenraderweg en de Pluijmaekersstraat.

136. Bejaardencentrum, Douvenrade 1

bouwjaar 1967-1970
architect Peter Sigmond
stijl Modernisme

De Hongaarse vluchteling, architect Peter Sigmond (1932- 2015) heeft, door het zoeken naar aansluiting bij de internationale architectuurbeweging, een grote invloed gehad op het naoorlogse bouwen in Heerlen.

Dit verzorgingstehuis met 142 appartementen en een dienstencentrum ligt aan de rand van het centrum van Heerlen, nabij het gebouwencomplex 't Loon en het Parkstad Limburg Theater.

Ook sluit het gebouw aan bij de inmiddels gerenatureerde Geleenbeek met een uitgebreid netwerk van recreatieve wandelpaden.

Sigmond brak met de traditionelere indeling van verzorgingshuizen met kamers aan weerszijden van lange corridors zoals bijvoorbeeld in het bejaardenhuis Tobias uit 1959 (architect Holt) aan de Tacitusstraat. Hij paste een meer open in elkaar overvloeiend interieur toe met betere ruimtelijk modaliteiten zoals lichttoetreding en zichtlijnen. Op iedere bouwlaag is een centrale gemeenschapsruimte van waaruit drie korte gangen naar de kamers leiden.

Alle appartementen zijn voorzien van buitenkamers. Er zijn per laag slechts 15 eenheden. De terrassen en balkons zijn horizontaal gekoppeld. De gemeenschapsruimten zijn ook verticaal met elkaar verbonden.

Kenmerkend voor de architectuur is de zichtbare gelaagdheid zoals ook terug te vinden is, in de torenflats van 't Loon en het Ziekenhuis en de Welterhof. Dit bejaardencentrum heeft bovendien een terrasvormige stapeling

dat zijn inspiratie zou kunnen hebben ontleend aan het Limburgse heuvellandschap. Het verzorgingshuis werd samen met de stadsautoweg gerealiseerd.

Hiervoor werd ter plaatse het pension voor beambten van de Oranje Nasamijnen uit 1920 gesloopt en de ervoor gelegen vijver gedempt. Het gebouw is later uitgebreid met aanleunwoningen en een aantal jaren geleden omvangrijk gerestaureerd.

137. Villa Beekhof, Valkenburgerweg 81

bouwjaar 1911
architect Joseph Seelen
stijl Traditionalisme

In Heerlen werden langs de (Romeinse) invalswegen veel villa's gebouwd. Meestal op enige afstand van het centrum. Voorbeelden zijn Zomerweelde en Eikhof uit 1913.

De villa Beekhof uit 1911 heeft een Palladiaanse hoofdvorm met een schilddak en een iets vooruitgeschoven middenrisaliet. De dakvlakken zijn gedekt met rode Tuiles-du-Nordpannen.

Aan de uiteinden van de nok staan twee gemetselde schoorstenen. De symmetrie wordt extra versterkt door twee halfronde dakkapelletjes.

De gevels zijn uitgevoerd in licht rood bruine baksteen in kruisverband. Boven de ramen zitten strekse bogen van anderhalve steen. Deze wigvormige draagconstructie gaat bijna onopgemerkt over in de brede muurdammen links en rechts van de ramen. De raamvleugels van de centrale dakkapel hebben een achtruits indeling en de bovenlichten een tienruits indeling. De gevelopeningen zijn afsluitbaar met houten groen geschilderde louvre luiken of louvre deuren.

Het balkon wordt ondersteund door dubbele kolommen.

De kolommen zijn paarsgewijs geplaatst op een lage voetsmuur, die is afgedekt met een hardstenen plaat. De gemetselde kolommen bezitten een natuurstenen basement en kapiteel van de Dorische orde. De kolommen dragen een betimmerde latei, waarop de borstwering van het balkon is geplaatst. In de borstwering zijn de kolommen als gemetselde balusters doorgezet. Onder de doorgaande hardstenen deklijst zijn de gevelvlakken tussen de balusters voorzien van spleetvormige sparingen. In de linker zijgevel bevindt zich de entree met een korfboog boven de deuropening,

De gevel wordt beëindigd met een gootoverstek. Onder elke gootklos is een gele kop uitgemetseld. De oprijlaan wordt afgescheiden met een smeedijzeren hekwerk tussen gemetselde kolommen met in hardsteen de benaming "Beekhof".

138. Vrijstaand woonhuis, Valkenburgerweg 103

bouwjaar 1921
architect Mierkens
stijl Traditionalisme

De volledig vrijstaande villa heeft twee bouwlagen met een geprononceerde kap. De gevels zijn uitgevoerd in donker bruinrode baksteen in halfsteens verband en sluiten af met een strakke witte fries. Deze fries zorgt niet alleen voor de beëindiging van de gevels, maar geeft de kap een visuele verhevenheid en verbindt bovendien, in architectonisch opzicht, verschillende gevelopeningen op de eerste verdieping met elkaar.

De dakvlakken steken ver naar buiten. Het licht ingesnoerde schilddak staat met de nok loodrecht op de weg en heeft driehoekige dakkapellen en een dakbedekking van rode Muldenpannen. Op de uiteinden van de nok staan keramische pironen.

Ongeveer 2/3 deel van de voorgevel is aan de linkerzijde naar voren geschoven en dominant uitgebouwd met een vijfzijdige erker. Deze vormt de basis voor een balkon, begrensd door een lage houten balustrade en een vijfvlaks kapje. Zowel de balkondeuren als de erkerdeuren hebben stevige houten kozijnen met een dubbel kalf (dwarsregel) en zijn royaal voorzien van roedeverdelingen en glazen ruiten. Voor de erker bevindt zich een hardstenen stoep geflankeerd door vierkante sokkels bekroond met een hardstenen bol.

Het overige deel van de voorgevel aan de rechterzijde, direct naast de uitgebouwde erker, omvat de entree. Twee hardstenen treden leiden tot de deuropening. De neuten aan weerszijden reiken tot de bovenzijde van de 'plint'. De deuropening is omkaderd met een in cementpleister uitgevoerde pilasters, eindigend in een voluutachtig kapitelen, die de latei met opwaarts gezwenkt middenstuk dragen. Deze interessante houten luifel op bewerkte klossen volgt de gebogen vorm van de latei.

139. Woonhuis (Pand Eymael), Pijnsweg 32

bouwjaar 1922
architect H.J. Eymael
stijl Traditionalisme met invloeden van het eclecticisme

Dit pand is gebouwd naar een ontwerp van eerste eigenaar en beeldhouwer H.J. Eymael. Het woonhuis is opgetrokken op rechthoekig grondplan in twee bouwlagen met een afgeplat schilddak met steile dakvlakken, dat een L-vormige plattegrond heeft. De woning is aan de achterzijde van de achterkant voorzien van een éénlaags aanbouw.

De gevels zijn opgetrokken in bruinrode baksteen in wildverband. De dakvlakken zijn afgewerkt met bitumen singles. De opening in de gevel is voorzien in de dagkanten van in natuursteensteen uitgevoerde pilasters, die met consoles een natuurstenen latei dragen. Op de latei is de tekst "*H.J. Eymael Beeldhouwerijg uitgespaard*". De linker zijgevel is geheel blind uitgevoerd en gepleisterd.

De achtergevel is geheel gepleisterd. In de aanbouw bevinden zich twee deuropeningen en een vensterstrook. In het rechterdeel een moderne deuropening met glasdeur en een deuropening met deur met glaspaneel en een ongedeelde bovenlicht. In het dakvlak links staat een niet oorspronkelijke dakkapel met ongedeelde stolpramen en rechts twee kleine dakkapellen met een ongedeelde raam.

De rechter zijgevel is op een klein ongedeelde venster op de verdieping na geheel blind uitgevoerd. In het dakvlak staan twee kleine dakkapellen met een ongedeelde raam. Inwendig resteren enige paneeldeuren en een trappenhuis met een houten trap met de houten leuning op bewerkte houten balusters en een bewerkte trappaal. De woning is van monumentaal belang vanwege de rijk gedecoreerde architectuur van de voorgevel en als voorbeeld van een woonhuis met annex bedrijfsfunctie, hetgeen zijn weerslag heeft in de uitvoering van de gevel.

